

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Dehmel

Protokolant: sędzia sprawozdawca

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu A. D.

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2017 roku na posiedzeniu

wniosku skazanego **J. G.**

o wydanie wyroku łącznego

postanawia:

1. Na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 01 lipca 2015 r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) i art. 92a k.k. w brzmieniu sprzed dnia 01 lipca 2015 r. umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego J. G..

2. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 09 listopada 2016 r. skazany J. G. wniósł o połączenie wobec niego kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 25 kwietnia 2013 r. o sygn. akt II K 8/13 i Sądu Krajowego w Norymberdze – Fürth z dnia 22 grudnia 2014 r. o sygn. akt 16 KLS 802 JS 9354/09.

J. G. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14.10.1999r. sygn. akt II K 42/99 za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od 22 października 1998r. do 26 października 1998r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 01.03.2002r. sygn. akt VIII K 197/01:

a) za przestępstwo z art. 284 §2 k.k. popełnione w kwietniu 2000r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 270 §1 k.k. popełnione w dniu 01.06.2000r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

przy czym Sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności z lit. a) i b) w karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Tucholi z dnia 29.05.2002r. sygn. akt II K 586/01:

a) za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. popełnione w nocy z 26 na 27 października 2000r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b) za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie października 2000r. na karę 2 lata pozbawienia wolności,

c) za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z 16 na 17 października 2000r. na karę 1 roku pozbawienia wolności.

przy czym Sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności z lit. a), b) i c) w karę łączną 2 lata pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 11.07.2002r. sygn. akt II K 150/00:

a) za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nocy z dnia 30 na 31 lipca 2001 r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z dnia 30 na 31 lipca 2001 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

c) za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k., popełnione w dniu 21 maja 2001 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym Sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności z lit. a) i b) i c) w karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 07.09.2005r. w sprawie sygn. akt II Ko 2304/05 zarządzono wykonanie wyżej wymienionej kary;

V. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 30.12.2002r. sygn. akt VIII K 269/02:

a) za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 marca 2002r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 191 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 marca 2002r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym Sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności z lit. a) i b) w karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23.02.2003r. sygn. akt VIII K 448/01 za przestępstwo z art. 306 k.k. popełnione w okresie od 1 grudnia 2000r. do 21.05.2001r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Malborku z dnia 26.05.2004r. sygn. akt II K 493/03:

a) za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od nocy z 10 na 11 maja 2001 r. do 07 sierpnia 2001 r. na karę 3 lata pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy z 17 na 18 października 2000r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

c) za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z 2 na 3 sierpnia 2001r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym Sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności z lit a), b) i c) w karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 05.08.2004r. sygn. akt II K 682/03:

a) za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie 12 sierpnia 2002r. do 28 kwietnia 2003r. na karę 4 lat pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 01 listopada 2002r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

c) za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 21 maja 2003r. na karę 4 miesiące pozbawienia wolności,

d) za przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. popełnione w dniu 21 maja 2003r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym Sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności z lit. a), b) c) i d) w karę łączną 5 lat pozbawienia wolności;

IX. Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 22.04 2005r. sygn. akt II K 74/05 za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i in. popełnione w dniu 10 kwietnia 2003r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

X. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 14.11.2005 r. o sygn. akt II K 392/05 połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone:

a) wyrokami Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 01.03.2002r. sygn. akt VIII K 197/01, Sądu Rejonowego w Tucholi z dnia 29.05.2002r. sygn. akt II K 586/01, Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 11.07.2002r. sygn. akt II K 150/02, Sadu Rejonowego w Elblągu z dnia 24.02.2003r. sygn. akt VIII K 448/01 i Sądu Rejonowego w Malborku z dnia 26.05.2004r. sygn. akt II K 493/03 w karę łączną 6 lat pozbawienia wolności,

b) wyrokami Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 05.08.2004r. sygn. akt II K 682/03 i z dnia 22.04.2005 r. sygn. akt II K 74/05 w karę łączną 5 lat pozbawienia wolności;

XI. Sądu Rejonowego w Bremervorde/Niemcy z dnia 30.01.2008r. o sygn. akt 9CS 115 JS 27032/07 za kradzieże lub paserstwo w 3 przypadkach § 242 ust. 1 zd. 2 pkt. 1 niem. k.k. i § 259 ust. 1 niem. k.k., § 53 niem. k.k. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 12 Euro każda;

XII. Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 25.04.2013r. o sygn. akt II K 8/13 za:

a) przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od co najmniej 07 sierpnia 2008 r. do dnia 11 sierpnia 2008 r. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda;

b) przestępstwo z art. 223 § 1 k.k. popełnione dnia 11 sierpnia 2008 r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

c) przestępstwo z art. 242 § 3 k.k. popełnione w okresie od dnia 03 lipca 2008 r. do dnia 02 listopada 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym Sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności z lit. a), b) i c) w karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. Sądu Krajowego w Norymberdze – Fürth/Niemcy o sygn. akt 16 KLS 802 JS 9354/09, przyjętego do wykonania postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 07.03.2016r. o sygn. akt III Kop 247/15 za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i inne na karę 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie do skazanego J. G., ponieważ wszystkie skazania jakie zapadły wobec niego w Polsce zostały

orzeczone przed 1 lipca 2015r. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego J. G. w niniejszym postępowaniu stosuje się przepisy art. 85 i następane k.k. w brzmieniu starym tj. obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. Należy przy tym zaznaczyć, że art. 92a k.k. w brzmieniu sprzed dnia 01 lipca 2015 r. stanowił, że wyrokiem łącznym nie obejmuje się orzeczeń skazujących wydanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Na marginesie wymaga podkreślenia, że również według przepisów, które weszły w życie z dniem 01 lipca 2015 r., karą łączną nie obejmuje się kar orzeczonych wyrokami wydanymi w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Wynika to z treści art. 85 § 4 k.k. w brzmieniu od dnia 01 lipca 2015 r.

Zgodnie z art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 01 lipca 2015 r. Sąd może orzec karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Stosownie do treści art. 17 §1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie co do tej samej kwestii odnośnie tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Nie ulega wątpliwości, że ukonstytuowany w art. 17 §1 pkt 7 k.p.k. bezwzględny zakaz ponownego prowadzenia postępowań karnych dotyczących tego samego przedmiotu procesu, w stosunku do tej samej osoby, ma pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Warunkiem zachowania wymaganej w takim wypadku tożsamości podmiotowo-przedmiotowej, poza tą samą osobą skazanego, jest to, aby postępowania odnosiły się do tych samych wyroków jednostkowych, a więc orzeczeń obejmujących te same czyny tej samej osoby.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy powaga rzeczy osądzonej, wynikająca z art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k., nie daje podstaw do prowadzenia postępowania o wydanie nowego wyroku łącznego odnośnie kar jednostkowych orzeczonych wyrokami wskazanymi wyżej w pkt. I – IX. Wyroki te zostały bowiem objęte wyrokiem łącznym o sygn. akt II K 392/05 (wyrok z pkt. X). Rozwiązanie węzła kar łącznych, orzeczonych wyrokiem łącznym w sprawie II K 392/05 byłoby możliwe tylko na podstawie art. 575 § 1 k.p.k., tj. w sytuacji realnego zbiegu przestępstw tj. gdyby kary jednostkowe z wyroków opisanych w pkt. I – IX można było połączyć z karami jednostkowymi orzeczonymi wyrokami wydanymi po wydaniu wyroku łącznego, czyli po dniu 14 listopada 2005 r. Czyny objęte wyrokiem z pkt. XII zostały zaś wszystkie popełnione po dniu 14 listopada 2005 r., tj. po dniu wydania wyroku łącznego w sprawie II K 392/05 (wyrok z pkt. X).

Jak wskazano powyższej art. 92a k.k. w brzmieniu sprzed dnia 01 lipca 2015 r. stanowił, że wyrokiem łącznym nie obejmuje się orzeczeń skazujących wydanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Wyłącza to w konsekwencji z góry możliwość połączenia kar jednostkowych z wyroków zapadłych w Niemczech (wyroki z pkt. XI i XIII) z karami jednostkowymi z wyroków I – IX i XII.

W tym stanie rzeczy nie było podstawy do orzeczenia wobec skazanego J. G. nowej kary łącznej pozbawienia wolności. Zatem należało postępowanie umorzyć. Wobec powyższego Sąd orzekł jak w pkt. 1 postanowienia. O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w pkt 2 postanowienia.

SSO Izabela Dehmel